

Julijana Pojnkhiher. Bolana je bila večinoma vse leto. V Ormožu je bila operirana. Operacija je dobro prestala, doma pa je začela zopet bolehati ter je ležala v hudih bolečinah tri mesece. Zapušča tri nedorasle otroke. Pogreb se je vršil dne 9. februarja pri obilni udeležbi občinstva.

Smrt v Dravogradu. V preteklem tednu smo pokopali Wolfa, usnjarja in posestnika iz Dravograda. Bil je splošno priljubljen, pošten in pravičen. Naj počiva v miru!

Smrt je pobrala smehljajočo deklico. V Ciglencih pri Sv. Martinu pod Vurbergom je po kratki in mučni bolezni umrla 15letna Tina Valentan, ki je bila vedno vesela in smehljajoča. Za njo žalujejo posebno dekleta, njene svestnice, ki so jo spremljale v obilnem številu na zadnji poti. Naj ji bo zemljica lahka, staršem, bratu in sestram pa naše iskreno sožalje!

Sirkov majer je umrl pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Umrl je nekdanji dolgoletni »Sirkov majer« Franc Galun, star 70 let. Ko se je na pustni večer s svojo družino vračal od obiska pri svojih nekdanjih gospodarjih, ga je zalotila vsled srčne kapi nagla smrt, pa ne nepripravljenega: saj je še prejšnjo nedeljo bil pri sv. obhajilu in dan na dan je bil navadno med prvimi v cerkvi. Poštenjak, stara korenina, vse življenje skrben in delaven, blag mož in oče, naj uživa bogato plačilo pri Bogu, ki naj tolaži žalujočo vdovo in otroke!

Smrt vzgledne žene. Pri Sv. Rupertu v Slov. goricah je 4. februarja umrla Lizika Senekovič. Bila je zvesta krščanska žena. V 40 letu je zapustila moža, sina in hčerko. Domači pevci so ji ob grobu zapeli žalostinko v slovo. Naj ji bo zemljica lahka, možu in preostalom pa naše iskreno sožalje!

V lepi starosti 88 let je v Nedelici mirno v Gospodu zaspal posestnik Hozjan Jožef. Naj mu bo lahka zemlja — preostalom pa naše sožalje!

Smrt je kosila pri Sv. Andražu v Haložah. V novem letu je začela smrt pri starih. V Sp. Leskovcu je 11. januarja pobrala Kozel Marijo v 83. letu. V Trdobojcih je 25. januarja vzela po daljši bolezni krojača Šmigoc Matevža v 76. letu. V Mali Varnici je v snegu naša samskega vinčarja v 59. letu. V Gradišču nas je 3. februarja v 68. letu zapustila vdova Cafuta Marjeta. Po dolgi bolezni je dne 12. februarja v 60. letu zatisnil trudne oči blagi brat dveh dobrih sester Filip Petrovič v Veliki Varnici. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni v Galiciji. Tem petim so sledili še trije otroci v krstni obleki. Če od 12 rojencev odštejemo osem umrlih, nam ostane majhen prebitok: štirje. Vsem našim ljubim rajnim mir in pokoj!

Vzorna žena umrla. Dne 11. februarja je umrla v Galiciji pri Celju daleč naokrog znana in priljubljena Frančiška Pečnik ali pod splošnim imenom znana Krušjekova teta iz Gorce. Dočakala je lepo starost 85 let. Bila je hotra nad osemdesetim otrokom. Sploh je bila zgled krščanske žene in matere. Še lansko leto smo jo videli vsak prvi petek v mesecu pri mizi Gospo-

dovi, pa čeprav je imela do cerkve skoraj eno uro. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko število ljudi od blizu in daleč. Naj ji presv. Srce Jezusovo, katero je v življenju tako goreče častila, bogato poplača vsa njena dobra dela! Naj počiva v miru! — žalujočim ostalim naše iskreno sožalje!

Smrt zaslužnega moža. Dne 7. februarja je umrl v Celju, Cesta na grad št. 9 gospod Perc Andrej. Pokojni je bil dologleten naročnik »Slov. gospodarja« ter zaslužen za slovensko narodno stvar, za kar mu bodi Bog obilen plačnik, preostalom pa naše iskreno sožalje!

Spomin na rajnega msgr. župnika Jakoba Gašparič. Od Sv. Ruperta nad Laškimi smo prejeli: Iskrenemu sožalju za rajnim trboveljskim župnikom Jakobom Gašparič se pridružujemo tudi župljani Sv. Ruperta nad Laškimi. Rajni gospod je bil namreč celih 14 let, od leta 1910 do 1924, tudi naš predobri dušni pastir. Ko tem potom izražamo svojo globoko žalost nad zgodnjo smrtjo blagega gospoda, se čutimo dolž-

ne, izjaviti vsem tistim, ki so imeli srečo biti njegovi župljani, da je bil rajni gospod tudi v naši tako razsežni, vseskozi hriboviti, zato nadvse težavni župniji nadvse dober, očetovski, skrbni in požrtvovalni dušni pastir. Z nami je gospod Gašparič ne samo delil vse nadloge in nepopisna trpljenja svetovne vojne, on nam je bil vsa težka leta najboljši svetovalec, pomočnik in tolažnik. Prevezel je gospod v tistih težkih časih k vsem dušnopastirskim težavam še breme občinskega tajnika ter zlasti v tej službi storil in posredoval župljanom neštivilne dobrote. V župnijski kroniki je g. Gašparič nad vse skrbno in vestno zabeležil vse dogodke, trpljenja in nadloge svetovne vojne, vse padle vojake, vse v vojake odpoklicane. V teh lepih spominih nas je težko zadela vest o smrti preblagega gospoda, in zato smo se na povabilo sedanjega župnika na osmi- no njegove smrti, dne 9. februarja, mnogoštevilni zbrali v cerkvi pri žalni službi božji za rajnim nepozabnim duhovnim očetom. Počivaj v miru, dobri dušni pastir, Bog Ti naj poplača vse dobrote Tvojega blagega srca!

Dopisi

Dravska dolina

Dravograd. Sv. misijon bomo imeli letos v naši proštiji cerkvi od 12. do 19. marca. Vodili ga bodo očetje frančiškani: p. Gabrijel Planinšek iz Ljubljane, p. Benvenut Winkler iz Ljubljane in p. Otmar Vostner z Brezji. Že sedaj se skrbno pripravljamo! Vsaka družina v župniji bo dobila tiskano vabilo z natančnim sporedom. Vsi sodelujmo, da bo ta misijon v Dravogradu dobro uspel. Sv. misijon v takem obsegu najstarejši farani ne pomnijo. Udeležimo se tega — bogve, če bomo prihodnjega še doživeli. Morda je to zadnji klic milosti božje, ki nas hoče spraviti z Bogom. Vse, ki hodite v našo cerkev k nedeljski službi božji, vabimo, da se tudi misijon- skih prireditev udeležite. Posebno slovesen bo zaključek na Jožefovo zvečer z rimsko procesijo po trgu. — Naša proštijška cerkev je lansko leto dobila vsa nova vrata, zunanja in notranja-mrazolovna. Za pokritje kamenitega tlaka pa so se nabavili novi kokosovi tepihi. Sicer bi v letošnji zimi v naši cerkvi ne mogli vzdržati. — V minulemu letu smo imeli v naši župniji skrajno malo mrličev, samo 11, pa še od tega osem otrok. Rojenih je bilo 33; poročenih 13 parov.

Kozjak

Kapla. Naša planinska vasica je slavila dne 11. t. m. lepo slavlje, dobili smo namreč nov telefon, ki je bil ta dan izročen javnemu prometu. Mi smo oddaljeni od železniške postaje Sv. Ožbolt 8 km, 800 m visoko na severni meji in nimamo nobene cestne zveze z ostalim svetom razen globač, ki vodijo v dolino in ki so v primeru deževja neuporabne. Za napredek našega kraja se je zlasti zavzel bivši poslanec g. Gajšek, ki nam je omogočil novo zvezo s telefonom. Po mnogih intervencijah se mu je posrečilo, da smo

to novo napravo dobili, ki stane državo 40.000 dinarjev. Tudi domača občina je prispevala z delom in prevozom, da je bilo vse čimprej gotovo, pa še vseeno nas je huda zima prehitela, tako, da smo delo prekinili za dva meseca. — Gospod župnik je že pri pridigi omenil pomen tega telefona za naš kraj in ljudstvo poučil, kako se ga lahko poslužuje. On je tudi blagoslovil naprave. Bivši poslanec g. Gajšek je v daljšem govoru obrazložil vso skrb naše stranke za severno mejo, zlasti postavitev železniških postaj, zgraditev cest in vodovodov. Povedal je, da je g. ban dal za cesto za Kaplo 200.000 din, da se z delom takoj prične, čim skopni sneg. — V imenu poštne uprave je g. Zmazek, šef t. t. odseka iz Maribora s primernim govorom izročil javni uporabi telefon. G. šolski upravitelj pa se je zahvalil posebno g. Gajšku za ves njegov trud v imenu državnega uslužbenstva, ki na tem težkem mestu vrši svojo dolžnost. — Med prisotnimi smo videli zlasti mnogo onih, ki so bili naši politični nasprotniki. Upamo, da bodo uvideli, da je naša pot prava in se priključili nam ter nam pomagali graditi in ne bodo rušili ono kar mi postavljamo.

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Pred par dnevi je bilo na dražbi prodano v Huem kotu posestvo, na katerem je kmečka družina gospodarila skoro sto let, vsled tega, ker lastnica-vdova ni mogla plačati 4000 din dolga, čeprav je posestvo vredno 300.000 din. Lastnica ni mogla dobiti potrebnega posojila. Tako gre naš pohorski kmet počasi s posestev, ki prehajajo v roke veleposestnikov. Ti porušijo poslopja in zasadijo polja in travnike z gozdom in tam, kjer so delale na polju pridne kmečke roke, nastaja gozd, kmet pa gre kot

videli predvčerajšnjem v mestu. Kupoval je nekaj na trgu.

»Kakšen je?«

»Oblečen je kakor berač, pa ni beračil.«

»Ah, dobro! Prišel bo v Jelenje.«

»Mislíš?«

»Gotovo bo prišel. Toda kje prebiva? Kam je šel?«

»Ne vem. Bratje so ga vprašali. Ni jim hotel povedati.«

»Dobro, prišel bo. Toda čuj, kum, zdaj ti bom jaz rekel besedo.«

»Kaj je?«

»Daj mi denarja! Treba mi ga je.«

»Jaz tebi? Ho, ho, ho! Ali je kum znorel? Od kod črnuhu grdemu denar?«

»Ne čenčaj! Jaz vem, kar vem. Ti si včeraj Juriju prodal kobilo.«

Cigan se je stresel od jeze.

»Da, prodal sem, plačal pa mi jo šele bo,« je zamrmral jezo skozi zobe.

»Ne cigani! Za gotov denar si mu jo dal. Daj denar! Lačen sem, žejan, tobaka nimam.«

»Pa sedi, ostani tu, fej z nami, na, vzemi si tobaka iz mojega mehurja!«

»Nočem, denarja hočem.«

»Ne dam.«

»Ne daš?«

»Ne.«

»Dobro. Tedaj pojdem na sodnijo pa bom povedal, kak svat si, kdo je Martinu pobil živino, kdo mu zažgal seno.«

Cigan je zlezal vase, zaškripal — toda naglo je planil:

»Eh, tudi tebe bodo zaprli; ti si me za to plačal.«

»To mi je vseeno, bom imel vsaj hrano in stanovanje, kaj meni? Jaz nimam žene in otrok, toda ti —«

»Kdo mi bo dokazal?«

»Tvoje šilo, ki ga imajo na sodišču.«

»Šilo je šilo.«

»Ni,« se je pisar hudobno nasmejaval. »Tvojih šil je dosti po vasi, vsako ima svoje znamenje in pri držaju majhen križec. Rekli bodo kmetje, čigavo je, povedali bodo tudi tvoji bratje cigani, da je šilo Ugarkovič koval, samo da sebe operejo.«

»A ti si mi kum? Ti si kum? Kje ti je duša?« je zastokal kovač napol lhteč.

»Daj ti moji duši mir! Zelodcu ni mar za kumstvo. Denarja mi daj!«

Črni kovač se je grizel od jeze. Vzdihtil je in segel v žep, privlekel mošnjico iz njega, jo odprl in začel drobiž preštovati.

»Papirja, papirja, kum!« je velel pisar hladno, »ni-

da nariše zemeljsko karto po spominu. V sedmih urah je brez vsake pomoči in tudi brez vsake druge karte izvršil to delo in sicer z veliko natančnostjo. Razen celin in poednih dežel na njih je narisal vsa večja gorovja, otoke in reke in 500 mest je postavil natančno tja, kamor spadajo. Mladi mož ima dobesedno ves svet v svoji glavi.

★

Obleke iz aluminija

Da je mogoče iz stekla izdelati tkanine, ki so uporabne za izdelavo oblek in nogavic, je bilo še pred kratkim novost. Sedaj ni več. Avstralski strokovnjaki pa izdelujejo sedaj iz plutovine blago, ki se odlikuje s svojo lahkoto, nepremočljivostjo in trdnostjo. Njih ameri-

hlapec s trebuhom za kruhom. Ali ni žalostna usoda našega dobrega Pohorja? Kaj pravi k takim primerom komisija za prenos nepremičnin?

Slov. Bistrica. V nedeljo, 25. februarja, ob treh popoldne nas obiščejo člani Prosvetnega društva iz Crešnjevca. Na odru v hotelu Beograd vpri-zorijo pretresljivo dramo »V temotic, v treh de-janjih. Ker so Crešnjevčani naši najbližji sosed, so vsi prijatelji naše prosvete iskreno vabljeni!

Slovenske gorice

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« namerava vpri-zoriti dne 25. februarja t. l. po večernicah v društveni dvorani ljudsko igro »Številka 13«. Zaradi pretresljive vsebine bo igra vsem ugajala. Zato so prijatelji vabljeni k najobilnejši udeležbi.

Sv. Urban pri Ptujju. Deliški krožek pri Sv. Urbanu priredi v nedeljo, 25. februarja, ob treh popoldne igro »Nevesta iz Amerike«. Obenem nastopijo mladenke s simboličnimi vajami. Med odmorom igra naš novi tamburaški zbor.

Mursko polje

Veržej. Duhovne vaje za salezijanske sotrud-nike in sotrudnice bodo letos v kapeli Marijani-šča od 5. marca zvečer do 9. marca zjutraj. Va-bimo k obilni udeležbi!

Dravsko polje

Maribor. Nekrep Marija, lastnica gostilne »Pri zlatem konju« v Vetrinski ulici, obhaja 24. fe-bruarja svojo 50 letnico. Slavi dvojni jubilej, ker bo prihodnje leto tudi 25 let, odkar je gostilni-čarka. Jubilatka izvira iz znane in splošno spo-štovane družine Koropec iz Poljčan, kjer je imel gostilno dolga leta tudi njen oče, sedaj že pokoj-ni Simon Koropec. Jubilatka je znana v najšir-sih krogih kot pridna in marljiva ter naklonjena vsakemu, kateri se je zatekel k njej za kako pomoč ali podporo. Podpirala je tudi celo vrsto dijakov s tem, da jim je dajala zastoj hrano in oskrbo. Želimo ji, da bi ta svoj dvojni jubilej obhajala v krogu svoje družine in znancev ter prijateljev pri zdravju in veselju ter da bi nam bila chranjena čila in vedra ter dobrotljiva še vrsto let!

Sv. Martin pri Vurbergu. Pri nas smo ustano-vili fantovski odsek, ki prav lepo napreduje. Najbolj poštvovalen je predsednik. Dne 18. fe-bruarja smo igrali igro »Črni križ pri Hrastov-cu«. K fantovskemu odseku vsako nedeljo pristo-pajo novinci, iz česar se vidi, da je delo odseka uspešno.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo bo imelo v nedeljo, 25. februarja, ob dveh popoldne v šoli redni letni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Govornik pride iz Ma-ribora. Vljudno vabimo redne in nove člane, da se občnega zbora sigurno udeležijo.

Ptujska gora. Naši farani so v soboto zvečer zaman poslušali, kdaj se bo oglašil misijonski zvon in jim naznanil začetek sv. misijona. Misij-on je namreč zaradi bolezni g. misijonarja za en teden preložen in se bo vršil od 25. februarja do 3. marca.

Čirkovce. Od nas že dolgo ni bilo nič slišati. Toda vkljub hudi zimi pri nas ne spimo, tem-več se zelo pridno gibljemo po naši dvorani. Se-daj bomo nudili obiskovalcem naših prireditev spet krasno igro »Dve materje«, in sicer 25. fe-bruarja ob treh popoldne v režiji agilne sodelav-ke gđne Ekartove Micike.

Cvetkovec. Dne 12. februarja je g. Petek Fr. ujel v Pesnici veliko ribo, težko 15.45 kg, katera mu je pri lovu prizadejala velk napor, pretрга-la mu je dvakrat mrežo, končno se mu je po ve-ukem naporu le posrečilo jo vloviti. Kljub hude-mu mrazu, ki je pritiskal tiste dni, je moral sko-čiti do kolena v vodo. Redki primeri so, vloviti v naših vodah tako veliko ribo. V letu 1863. je ujel g. Anton Horvat v Pesnici ribo s težo 20 kg, od tistega časa pa ni imel pri nas noben ribič velike sreče na takega velikana. — Zadnje ne-deljo sta slavila 40 letnico zakonske zvestobe gg. Ivan in Frančiška Petek, posestnika v Cvetkov-cih, v krogu svojih treh hčera, zetov in vnukov. K jubileju jima častitamo in želimo, da bi do-žakala še zlato poroko! — Od 13. do 15. febru-arja se je vršil v Ormožu zadružni tečaj, kate-rega se je udeležilo iz našega kraja lepo število agilnih fantov. Pričakujemo, da bodo nauke do-bro porabili v bodočnosti!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. S tukajšnjega okrajnega so-dišča je premeščen v Laško sodni pristav g. Mi-ha Jereb. Za sodnika našega okrožnega sodišča pa je imenovan g. Ceršak Franc, doslej sodni starsešina v Prevaljah. — Dne 10. februarja so imeli naši agilni gasilci svoj letni občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število članov. Po-novno je bil z malimi spremembami izvoljen stari odbor z g. Benkom na čelu. — Pred kratkim je bil občutno kaznovan trgovec Samuel Kohn, ker v času pomanjkanja petroleja istega ni hotel prodajati ter je navijal cene, čeprav ga je imel v zalogi precejšnjo količino. Obsojen je bil na en mesec zapore in na 6000 din denarne glo-be. — Od naše pošte je premeščena v Velenje gđna Hočevar Heda, a na njeno mesto pride iz Vele-nja k nam g. Horvat Mihela.

Turnišče. Zaradi velike množine snega, kate-rega teže je povečal se dež, ki je pred nedavnim padal, se je na večih stanovanjskih, odnosno go-spodarskih poslopjih porušilo ostrešje. Po taki nezgodi je bil prizadet tudi posestnik Dugas Ivan, kateremu je sneg podri streho na gospodarskem poslopiju. Škoda je tem večja, ker je opeka in tramovje pri padcu polomilo tudi večino kme-tijskega orodja, ki se je nahajalo na gumnu.

Beltinci. Že večkrat je bilo omenjeno v našem časopisju, da se je poštni avtobus, ki je vozil na progi Murska Sobota—Beltinci—Dol. Lendava, pokvaril, vsled česar se je moral promet na tej progi skrajšati, kajti poštno ravnateljstvo nima zanj nadomestila. Občina Lendava, okrajno na-čelstvo v Murski Soboti ter gremij trgovcev v Soboti so prosili poštno ministrstvo za nov avto-bus, a dobili so odgovor, da njihovi prošnji za-enkrat ni mogoče ustreči, ker ni na razpolago tozadevnega kredita, zato novega avtobusa ne more nabaviti. Objubilo pa je, da bo z novim

proračunskim letom nabavljenih več voz in bo-mo takrat verjetno tudi mi dobili nov avtobus. Vendar pa se nam tako čakanje zdi predolgo, zato zahtevamo, da se našim upravičenim željam čimprej ustreže; kajti tudi mi smo redni davko-plačevalci in to še z večjim davčnim količnikom kot ostali deli Slovenije.

Dobrovnik. Pretekli teden je v bližini Dobrov-nika pristal majhen balon, za katerega nihče ne ve, od kod je priletel in čigav je, ker je bil pra-zen. Spravili so ga na orožniški postaji.

Veliki Dolenci. V nedeljo dne 11. februarja je bilo ustanovljeno Prosvetno društvo pod vod-stvom preč. g. provizorja Horvat Franca. Že ob ustanovitvi se je vpisalo nad 30 članov, upamo pa, da bo število članstva z vsakim dnevom na-raščalo. Naš cilj pa je, zidati si društveni dom in v tem oziru računamo s podporo naših dobrih prijateljev.

Haloze

Leskovec. Takoj po prevrtu se je poštno ime »Sv. Andrej pri Leskovcu« iz tehtnih razlogov spremenilo v ime »Sv. Andraž v Halozah«. S tem se je hotel zbrisati spomin na tlačanstvo, ob-enem pa se je poskrbelo za natančno označbo, tako da so zamenjave izključene. Dandanes se le redko še pripeti, da v Ptujju kak uradnik ne loči Haloz od Slovenskih goric, JNS je za naše štiri združene stare občine hotela skupno ime Leskovec. Mnogi so temu nasprotovali, pa brez uspeha. Lani pa se je vendar tudi naša občina prekrstila iz »Leskovca« v »Sv. Andraž v Halo-zah«. Tako torej imamo sedaj enotno ime žup-nije, pošte in občine ter bo sedaj vsaka zame-njava izključena. Želeti je, da bi zanaprej ves poštni, župnijski in občinski okoliš bil vedno enot-nega trdnega državnega, narodnega in krščan-skega mišljenja. Sloga jači, nesloga tlači. Bodi-mo gospodarji, ne tlačani!

Savinjska dolina

Celje. Okoliško Prosvetno društvo na Lopati je imelo zadnje nedeljo svoj drugi občni zbor. Za to zborovanje je bil povabljen g. Rado Zakonj-šek, ki je imel predavanje o tisku. Naročal je navzočim prosvetnim delavcem, naj skrbijo za širjenje katoliškega časopisja in knjig med ljud-stvom. Tudi to je važno in najbolj uspešno delo za ljudsko prosveto. Iz poročil odbora je bilo raz-vidno, da se je društvo v preteklem letu živahno gibalo. Velika ovira, da se društvu ne more dati razmah, kot bi bilo želeli, je pomanjkanje pro-storov. Trenutno se vrše zborovanje v prostorih Frecatove hiše. Upanje pa je, da si bo društvo postavilo svoj dom in se tako postavilo na lastne noge. Le po začrtani poti naprej!

Trnovlje pri Celju. Okrajni čestni odbor v Ce-lju je na svoji zadnji seji sklenil, da s prvim aprilom prevzame novo dograjeno cesto Trnovlje — Arcin v svojo oskrbo. Tako se bo občina zopet rešila skrbi in stroškov za vzdrževanje za nad 2 km dolge ceste. Omenjena cesta se je v kratki dobi poldruga leta dogradila in sedaj še od okrajnega cestnega zastopa prevzela v oskrbo, kar je vsekakor lepa pridobitev za občino. Vasi Trnovlje, Dobrova in Arcin so mnogo pridobile

ški tovariši pa se pona-šajo zopet z drugim iz-umom: ugotovili so, da se da iz aluminija izde-lovati tkivo, ki je nad vse mehko in prilagod-ljivo, kakor svila. Z alu-minijastimi nitmi se da do sedaj najbolj svo-jevratni barvni učinki. V kratkem bodo imeli na ameriškem trgu obleke, čevlje, klobuke in ročne torbice iz alu-minija.

★

Fizol — zdravilo

Fizol ni samo drago-ceno živilo, temveč ima v sebi tudi razne zdra-vilne sile. V prvi vrsti uporabljajo fizol za mehčajoče obkladke, tu-di zoper nečisto kožo in izpuščaje se fizol z uspehom uporablja. V ta namen omehčajo bell fizol v dobrem jesihu, dokler se mu zunanja koža ne spusti. Jedra

sem berač, da bi mi cigan podaril krajcar. Sezi v nedra, za telovnikom imaš večji denar.«

Cigan ga je ošinil s očesom polnim srda in je po-stavil trepetajoč roko na prsa.

»No, hitro!« se je zadržal pisar in udaril z nogo.

Cigan je izvlekel listnico, jo položil med kolena, z muko je izvlekel goldinar in ga dal nadležnežu.

»Še!« je rekel ta in tlačil bankovec v žep.

»Pa — —« je zaškripal kovač.

»Še štiri!« se je napihnil pisar in dvignil štiri prste.

»Kuga! Kaj me odiraš! Oj, žalostna majka moja!«

»Ne pomaga nič, kum! Še štiri!«

»Na, požri, hudir!« je dihnil kovač besno in zagnal predenj štiri goldinarje.

Pisar jih je pobral, pogledal proti soncu, če niso ponarejeni, pokimal in jih vtaknil v žep.

»Tako,« je rekel in se usedel zraven kovača na zemljo, »to je za zdaj dosti. Vidiš, zdaj sem ti spet kum. Samo pametno je treba.«

»Vražji kum si.«

»No, no, no! Zdaj mi daj še tobaka pa sva si spet dobra prijatelja.«

Cigan je vrgel mehur predenj, pisar si je napolnil pipo, prižgal in potegnul dva, trikrat pa dejal:

»Ali pa veš, zakaj vprašujem po Luku, zakaj nanj prežim?«

»Gotovo zato, da bi ti dal denarja.«

»Eh, kaj dal; jaz še mislim ne na to, jaz mislim vzeti.«

Cigan je pazljivo dvignil glavo in pogledal pisarja izpod očesa.

»Da, da,« je potrčil pisar, »vzeti, vzeti!«

»Kako?«

»Poslušaj! Toda pri moji veri, če narobe stopiš, ti utegnejo sneti glavo. Dobro bova zaslužila, jaz pol, ti pol, vsakemu bo dosti. Ali veš, zaradi koga si podavil Martinovo živino in zažgal Martinovo seno? Zaradi Luke, da, da. Treba je bilo bogatega kmeta uničiti, da pride Luku v pest, da si od Luke vzame denar na posodo, in ko bi ga bil imel na vajetih, ga je hotel berač stisniti, naj mu da hčer za ženo.«

»Maro!« je zinil cigan začudeno. »Luka — Maro?«

»Da, Luka Maro! Ha! Ha! Ha! Jaz sem delal, tudi ti si delal, Luka je mislil, da bo na kraju za njega dobro. Ampak on je norec in lopov. Pokesal se je zaradi živine in sena, hotel je mene spraviti v blato, prodal je svoje zadolžnice za gotov denar, da bi si sam pridobil starega in deklet, midva pa naj bi ostala norca in grešnika, on pa svetnik. Uštel se je, vedel sem, da se bo uštel. Kako bi dečla mogla vzeti njega, takega capina in pankrta? Nasedel je, tudi jaz sem mu neki stotak pobral iz žepa. Ampak mislil sem vse dobiti. Luka ima pri sebi gotov

s to cesto. Tako se tudi tukaj vidi, da ni vseeno, kdo stoji na čelu naših javnih ustanov. Za to cesto so se naši predniki potegovali že nad štiri deset let. Naši možje pa so v kratkem času dosegli, da so se dobili potrebni krediti in se je tako uresničila dolgoletna želja. Zahvala vsem, ki ste k temu pripomogli!

Galičija pri Celju. Naše Prosvetno društvo je vprizorilo na pustno nedeljo pri Supergerju štiri burke, primerne za pustni čas. Največje priznanje je žela nova zabavna komedija »Pustna potica«, pa saj sta se Urška in Miha res prav dobro postavila in odrezala! V nedeljo, 11. februarja, pa se je vršil v župnišču občni zbor Fantovskega odseka. Izvoljen je bil nov odbor s tovarišem Rožičem Josipom na čelu.

Vojnik. Fantovski odsek in Dekliški krožek prirediti v nedeljo, 3. marca, ob treh v posojilnični dvorani v Vojniku svojo prvo telovadno akademijo z jako izbranim sporedom.

Smarski kraji

Smarje pri Jelšah. V našem srezu je po Svecnici malo zima ponehala. Sneg je še precej velik, kljub temu pa že kmetje sedaj v tem času vozijo gnoj na polje, travnike in vinograde. Ko bo sneg skopnel bodo imeli kmetje, posebno pa pridni sadjarji dosti dela. Treba bo dobro očistiti sadno drevje, da mu povrnemo tisto dobroto, ki nam jo je dalo lansko leto. Priden sadjar bo temeljito očistil deblo, porezal poganjke, pristregel šibe, katere so predolge. Posebno moramo osnažiti slive, treba je, da požagamo polemljene veje in da ostržemo mah. Zato pa pridni kmetje in dobri sadjarji naj bo vaš sklep sedaj, da prvo delo bo sadonosnik očistiti.

Spodnji kraji

Globoko pri Brezicah. Naš kraj je doživel v dobi zadnjih dveh let velik gospodarski in kulturni razmah. Uprava občine s sodelovanjem gasilcev je zgradila v osredju občine na najlepšem prostoru, bivši lastnini znanega narodnega buditelja dr. Razlaga, zelo ličen občinski in gasilni dom z lepimi in praktično urejenimi notranjimi prostori ter obširno dvorano. Marljivost in ljubezen graditeljev od ustvarjenja vidno odseva iz okusno urejene okolice in dejstva, da se stavba v letu dovršitve nahaja že polovico obraščena z raznimi trajnimi plezalkami in drugim naravnim okrasjem, zlasti pa iz okolščin, da so bila vsa gradbena dela izvršena brez obremenitve davkoplačevalcev, pa tudi niso zapustila nikakih dolgov. Vsi prostori stavbe opremljeni so z električno razsvetljavo, katere napeljava je enako v minulem letu bil deležen ta kraj. V občinski pisarni je urejena tudi uradna, v sosednji sobi pa javna telefonska govornica, ki je enaka nova pridobitev preteklega leta. — Pred minulim božičem vznikla pa je med prijatelji naših najmanjših zamisel, da bi se skušalo učenecem naše šole oskrbeti priložnost do najmodernejše izobraževalne tehnike in veselja ter zabave v teh težkih dneh potom — šolskega radia. — Težavna je bila pot do uspeha te zamisli, ki je bila proračunana na 12.000 din. Pa so bile premagane tudi te te-

žave in je po kratkih treh tednih, sredi januarja t. l., šolski radio že zapel.

Laški okraj

Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah. Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva v Šmarjeti je imela svoj redni občni zbor. Društvo je postavilo pretelko leto sadno sušilnico. Vso jesen so sušili sadje domačini kakor tudi iz sosednih

vasi. Posušilo se je 10.800 kg sadja. Sušilnica je velikega pomena za ves okraj, da bodo zopet začeli hraniti otroke s suhim sadjem, ne pa z jabolčnikom, ker alkohol vpliva na duševno in telesno zdravje. — Žalostno je, da na zunaj katoličani sramotijo mrtvaške obrede pri tako zvanem »pokapanju pusta«. Obžalovanja vredni so pa tisti, ki so jim še dajali pijačo, da so še lahko bolj razgrajali.

Žrebanje nagrad naročnikom »Slovenskega gospodarja«

»Slovenski gospodar« je že sam po sebi najcenejši tednik za slovenski narod. Zaradi tega, ker plača velika večina celoletno naročnino, je mogel vpeljati za vse naročnike, ki plačajo celoletno naročnino, zavarovanje za slučaj, ako jim pogori domača stanovanjska hiša, kamor »Slovenski gospodar« prihaja.

Z velikimi žrtvami je zaradi razmer v veselje pričakovanja naročnikov razpisal to leto tudi posebne nagrade za stare in nove naročnike. Seznam teh nagrad smo večkrat objavili in vemo, da so naročniki z velikim zanimanjem pričakovali izida. Žrebali smo dne 15. februarja, kakor smo to že naprej povedali. Žrebanje se je vršilo takole:

Za glavni dobitek 5000 din smo najprej izžrebali iz vsake začetne črke od A do Ž po enega naročnika, odnosno naročnico. Enako smo po abecednem redu izžrebali po enega agitatorja in po enega od naših zaupnikov, ki zbirajo naročnino za naš list in vodijo vse agitatorsko delo zanj. Vsa ta imena smo nato med seboj pomešali in znova izžrebali tri, in sicer prvega za glavno nagrado, ostala dva pa za nagradi po 500 din.

Žrebanje je izpadlo takole:
Prvo, vrhovno nagrado 5000 din je dobilo **Izobraževalno društvo Laško.**

Drugo nagrado 500 din je dobil **Luter Boštjan, Guštanj.**

Tretjo nagrado 500 din je dobil **Huš Franc, Sv. Pavel pri Preboldu.**

Za moško kolo smo žrebali takole: izmed naročnikov, ki prvotno niso bili izžrebani, smo ponovno žrebali od vsake pošte po enega. Izmed teh naslovov, ki smo jih zopet zmešali, smo dvignili en naslov in kolo je dobil **Erjavec Štefan, Beltinci.**

Na enak način smo izžrebali ostale nagrade in so bili izžrebani ter dobe nagrade:

10 nagrad: blago za moško obleko

Bizjak Ivan, Sv. Andraž, Velenje
Dvoršak Vinko, ženik 150, Sv. Jurij ob ščavnici
Godina Jožef, Pobrežje, Gubčeva 10, Maribor

Irmančnik Jožef, Rečica v Savinjski dolini
Koren Franc, Creta 16, Slivnica pri Mariboru
Špes Gašpar, Male dole 28, Vojnik
Urtnik Ivan, Dobrovlje 2, Mozirje
Vindiš Ignac, Berinjak 1, Sv. Andraž v Halozah
Zöks Janez, Motovilci 13, Gor. Lendava
Kmetijska zadruga, Dol pri Hrasniku

10 nagrad: blago za žensko obleko

Arčan Marija, Lubečna 14, Celje
Kangler Marija, Čreškova 13, Socka, Novacerkev
Piešnik Ana, Gorenje 16, Smartno ob Paki
Zumer Alojz, Kata, Cirkovec
Belec Marija, p. Sv. Lenart v Slov. goricah
Čuješ Amalija, Dol, p. Šmarje pri Jelšah
Glažar Marija, Stojnci 42, p. Markovci pri Rtuju
Jevševar Apolonija, Podgorje 25, p. Velenje
Mokotar Marija, Sv. Katarina 27, p. Trbovlje
Pšeničnik Marija, Štatenberg, p. Makole

50 nagrad: razno blago za perilo ali obleko

Lesjak Alojz, Vel. Varnica 80, Sv. Andraž v Hal.
Kostevc Franc, Dečna sela, Arlič
Nunčič Franc, Sotensko 13, Šmarje pri Jelšah
Maček Ivan, Boč, Selnica ob Dravi
Koštrun Marija, Rogaska Slatina
Ukman Pavel, Zahomce, Vransko
Miakar Katarina, Stanetinci, Sv. Anton, Sl. gor.
Stampfl Marija, Studenci p. Mar., Kr. Petra 28
Krivec Marjeta, Kočice, Zetale
Cuček Liza, Kunova, Ivanjci
Brglez Ivan, Sp. Zreče, Zreče
Degen Vinko, Zg. Sušica, Bizeljsko
Zampa Amalija, Gor. Porčič, Sv. Trojica, Sl. gor.
Lesjak Jožef, Žvab, Ivanjkovci
Perkič Jožefa, Vidonci 5, Gor. Lendava
Šmidhofer Marija, Mislinje
Virč Marija, Drešinja vas, p. Petrovče
Tepes Marija, Ljubečna 33, p. Celje
Hojnik Janko, Polesnak, p. Moškanjci
Bračič Janez, Trodkova, p. Sv. Benedikt, Sl. gor.
Kociper Marija, Kajzer 31, Sv. Miklavž, p. Ormož
Cvikl Blaž, Hramše 10, p. Zalec
Sabier Franc, Bresternica 4, p. Maribor
Ferušek Amalija, Leskovec 36, p. Slov. Bistrica
Naraks Martin, Brda 15, p. Dobrna
Sušec Miha, Smartno, Brdo, p. Slov. Gradec
Jeseničnik Franc, Brezen 44, Vitanje
Šket Marija, Sv. Tomaž 47, p. Šmarje pri Jelšah
Koder Jožef, Zg. Hlapje 1, Sv. Jakob, Sl. gor.

denar, mnogo denarja, na stotine, več kakor si misliš.«
— »Ah!«

»Ima, to dobro vem. Prežal sem na njega, pa čez noč je izginil. Vidiš, to mi je vse načrte prekrizalo. Dal sem ga iskati, dal sem povpraševati po njem, šel sem v mesto in okoli mesta, nikjer, nikjer ga ni. Zdaj smo ga našli. Prišel bo v Jelenje, mora priti. Še tudi zdaj mu hodi Martinova hči po glavi. Morda ve, da se je omožila, morda tudi ne ve. Vseeno. Duša mu ne da mira, nekaj ga vleče sem, to dobro vem, kajti če si jo le imeoval, se je norec stresel kakor šiba.«

»Eh, prišel bo, če bo. Kaj boš ti?«

»Luka nosi zmeraj ves denar s seboj, ker si ga ne upa nikjer pustiti. Prinesel ga bo s seboj, v nobeno hišo ne stopi pa mi povej, kum, ali je prav, da ima tak norec toliko denarja, mi, pametni ljudje, pa da nimamo ne groša od tega? A?« je Mikica ostro pogledal kovača.

»Seveda je dobro imeti denar, mnogo denarja, ampak — veš — sodnija — žandarji — —«

»Strahopetec! Ali so te našli, ko si Martino orobil?«

»Luka utegne povedati —«

»Luka! Ha, ha, ha! Luka ne bo živi duši povedal ne toliko, kolikor je črnega za nohtom. Luka bo prej, no —« je zamahnil pisar z roko proti nebu.

Cigan je skočil, se umaknil in prestrašeno pogledal pisarja, potem pa je zamolklo zamomljal:

»Cigan krade —«

»Cigan požiga —,« se je zakrohotal pisar, »zakaj ne bi še tudi — — he! Kaj te beračeva glava tako srbi! Kaj komu mar, ali živi takle berač ali ne! Niti kukavica ne bo za njim zakukala. Nima žene ne otrok. Kdo bo dobil denar, kadar se bo Luka stegnol? Tisti, ki ga bo našel. Vidiš, ali ni bolje, da ga midva najdeva? Pa ga ne bova midva, ga bo« — je šepnil — »Sava. Voda je globoka, široka, voda je nema, dosti prostora je v njej za Luka. Odnese ga bo k vragu. No, kum! Vsak pol. Sam sem preslab, dva bova močnejša. No, daj roko! Nihče ne bo po njem spraševal. Da! Na tvoj del bo prišlo najmanj štiri sto goldinarjev.«

»Štiri sto goldinarjev?« je cigan, ki je doslej nemo gledal v zemljo, dvignil glavo.

»Štiri sto, saj ti rečem!« se je zadrž pisar, naglo se je ozrl in skočil na noge. »No! No! Daj! Roko sem!« Cigan je obrnil glavo in pomolil pisarju roko.

»Eto vidiš, da si pameten. Vsak hoče svoje. Zakaj ne bi tudi midva, če se nama sreča ponuja? Ne boj se nič, kum! Pojdi v mesto, takoj se spravi in poglej, kje je! Sledi ga in pazi, kdaj pride v Jelenje! Zbogom!«

Pisar se je odplazil od cigana, cigan pa je dolgo še sedel pred šotorom in gledal v zemljo. Nazadnje je skočil na noge in pohitel v mesto.

(Dalje sledi)

posušimo in zdrobimo. To fižolovo moko pomešamo z mandljevim zdrobom in nekaj vode, s to maso namažemo obolelo mesto na koži. Po kakšnih desetih minutah maso snamemo in kožo odrgnemo s platneno cunjco.

*
Cesta v višini 2 do 3000 m

Vojvoda Aosta, abesinski podkralj, je otvoril novo cesto v Amhari, severozapadnih Abesiniji. Nova cesta vodi iz Gondarja, gre mimo jezera Tane in doseže 150 km jugovzhodno od Gondarja kraj Deba Tabor. Cesta je izrazito gorska, poteka v višinah 2000 do 3000 m in spada med najdrznejše ceste, kar so jih kdaj zgradili v Abesiniji.

*